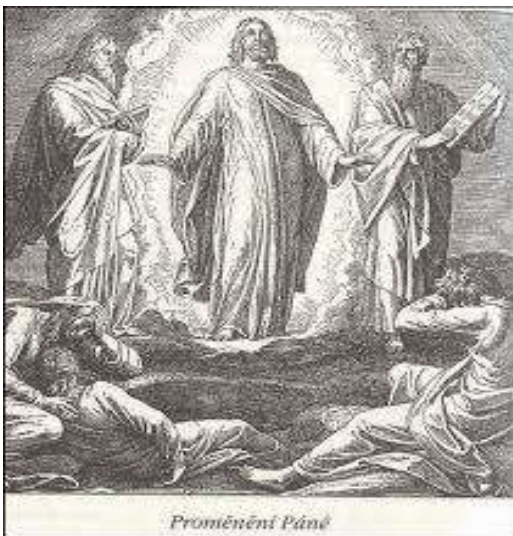

Z dnešního evangelia:

Ježíš vzal s sebou Petra, Jana a Jakuba a vystoupil s nimi na horu pomodlit se. Když se modlil, výraz tváře se mu změnil a jeho šat oslnivě zbledl. A hle, rozmlouvali s ním dva muži – byli to Mojžíš a Eliáš. Zjevili se ve slávě a mluvili o jeho smrti, kterou měl podstoupit v Jeruzalémě. Petra a jeho druhy však přemohl spánek. Když se probrali, spatřili jeho slávu a ty dva muže stát u něho. Jak se potom od něho vzdalovali, řekl Petr Ježíšovi: „Mistře, je dobře, že jsme tady! Postavíme tři stany: jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi.“ Nevěděl, co mluví. Zatímco to říkal, objevil se oblak a zahalil je. Když se octli v oblaku, padla na ně bázeň. Z oblaku se ozval hlas: „To je můj vyvolený Syn, toho poslouchejte!“ Když se ten hlas ozval, byl už Ježíš sám. Zachovali o tom mlčení a nikomu v oněch dnech nepověděli nic o tom, co viděli. (Lk 9,28b-36)

K zamyšlení

Dnešní text nese v sobě řadu symbolik. Mojžíš a Eliáš, Otcův hlas navazující na scénu Křtu Páně zjevující tajemství celé Trojice, nechápající učedníci či jen samotná hora – symbolické místo, kde se Mojžíš i Abrahám setkali s Bohem. Ježíš nejen řeší aktuální problémy tehdejšího světa učedníků. Jeho rádius zasahuje celé dějiny – minulost i budoucnost. (vira.cz)

Modlitba

Až Pane povstaneš v své moci, abys provedl důkaz své pravdy, nepřátelé tvého slova se rozprchnou, a kdo brojili proti tvé spravedlnosti a kdo utiskovali tvé věrné, v nic se obrátí.

Prosíme tě, Pane, se srdcem pokorným a stále doufajícím: povstaň a ujm se své věci; vyved' vězně z vězení, vrať zajaté z cizích zemí, shromáždí rozptýlené, obvaž rány, smiř národy, obnov svou církev.

Smiluj se, Pane, nad námi všemi, pobloudilými svými dětmi.

MYŠLENKY PRO ŽIVOT

- Víra i v chudobě je největší bohatství. Kdybychom dětem a vnoučatům nepředali ani korunu, ale předali jim víru, tak by dostaly poklad, který nevyváží tuny zlata.
- Kdo nemá víru, dívá se na svět neúplně, nerozumí světu, ani vlastnímu životu.
- Jediná vděčná myšlenka k nebesům je již dokonalou modlitbou.

VÁCLAV č. 8. (2016)

21.2. 2016

2. neděle postní

Týdeník

Římskokatolické farnosti
sv. Václava v Lovosicích

Zahradní 32/2,
410 02 Lovosice
webové stránky:

farnostlovosice.cz

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY:

LOVOSICE Út – v 16.30 hod.
St – v 16.30 hod.
Čt – v 7.30 hod.
Pá – v 16.30 hod.
Ne – v 9.00 hod.

SULEJOVICE Ne – v 10.30 hod.

MILEŠOV Pá – v 9.00 hod.

VELEMÍN So – v 10.00 hod.

**Pátky v postní době – v 16.30 křížová cesta
po ní Mše sv.**

AKTIVITY V TÝDNU:

+ Modlitební skupina Út od 15.30 hod.

INTENCE MŠÍ SV.

Ne 21.2.2016 – v 9.00 hod. za farníky
v Sulejovicích – v 10.30 hod.

Út 23.2.2016 – poděkování za dar života s prosbou
o další potřebné dary

St 24.2.2016 – za † Jiřího

Čt 25.2.2016 – za † manžela a † rodiče

So 27.2.2016 – za † sestru, rodiče a prarodiče

Ne 28.2.2016 – v 9.00 hod.

v Sulejovicích – v 10.30 hod.

„YOUCAT“

(Katechismus Katolické Církve v otázkách a odpovědích)

184. Jak liturgie utváří čas?

Při bohoslužbě se z času stává čas pro Boha. Často nevíme, jak naložit s časem – hledáme způsob, jak zabít čas. Při bohoslužbě je čas přesně vyměřen, protože každá vteřina je vyplněna hlubokým smyslem. Při slavení bohoslužby zakoušíme, že Bůh posvětil čas a že se každá vteřina stává vstupní branou do věčnosti

NĚKTERÉ PÁMÁTKY V TÝDNU

21. 2. – nez. pam. sv. Petra Damianiho, biskupa a učitele církve

Narodil se v Ravenně r. 1007 do početnější a chudé rodiny. Oba rodiče mu zemřeli velmi brzy a pak pocítil i šikanování od sourozenců - bosý, v roztrhaných šatech musel pást vepře svého nejstaršího bratra. Jednou našel peníz a místo na své potřeby jej použil na mši svatou za své rodiče. Jistě jej napadaly i jiné možnosti, ale zvítězila ta, pro kterou mohl patřit k blahoslaveným chudým v duchu, k blahoslaveným, kteří mají nedostatek a jejichž úsilím je líbit se Pánu. Z tvrdého dětství mu pomohla sestra Roselinda, jež se ho v opuštěnosti ujala a dál jeden mnohem starší bratr, který se v Revanně stal arciknězem. Vedle základních potřeb mu poskytl možnost vzdělání, kterou Petr s velkou pílí využil. Gramatiku, rétoriku a právo studoval ve Faenze a v Parmě. Pak se stal profesorem na střední škole v Revanně. Snad bylo projevem vděčnosti za pomoc s vystudováním, že si dal druhé jméno Damiáni po bratrovi.

V 28 letech, r. 1035 vstoupil do přísného kláštera benediktinských poustevníků, komunity založené sv. Romualdem ve Fonte Avelana na Monte Catria. Dodržovali asketický režim, který Petrovi zprvu působil potíže. Přesto se tam věnoval studiu Písma a teologie. Jeho manuální prací bylo opisování rukopisů.

V roce 1043 byl zvolen převorem. Na jednu stranu byl laskavý, s velkým porozuměním pro chudé a opuštěné, na druhou energický a přísný s organizátorskými schopnostmi. Ve své horlivosti

poměrně brzy založil pět dalších řeholních komunit a napsal pro ně několik příruček o mnišském a poustevnickém životě. Na srdci mu neleželo jen dobro mnišských komunit, ale i celé církve. Napomínal i některé biskupy a bohatší potulné mnichy. Na synodách vystupoval proti různým neřestem a nedostatkům. Měl styky s německým císařským dvorem, s Konrádem II. a Hendrichem III., také s papeži, počínaje Lvem IX. Ten i jeho nástupce Viktor II. ho pověřovali některými úkoly a radili se s ním o věcech církevní reformy. V té době Petr Damiani napsal traktáty Gratissimus a Gomorrhianus, namířené proti svatokupectví a mravním nepořádkům mezi duchovenstvem. Další papež Štěpán IX. jmenoval Petra ostijským biskupem a kardinálem, chtěje ho zapojit do reformní činnosti papežské kurie. Petr v Římě spolupracoval s reformátorem Hildebrandem, který se z clunyjského mnicha stal nejen poradcem více papežů, ale později papežem Řehořem VII.

Petr Damiani ve funkci zástupce římské kurie v r. 1059 reformoval milánské biskupství. Od r. 1061 energicky vystupoval proti vzdoropapeži Honorovi II. a také bránil clunyjský klášter proti neoprávněným požadavkům místního biskupa a řešil i různé stížnosti. Jednalo se o dobu sporů světské a duchovní moci. V roce 1069 byl v Německu zabránit rozvodu Hendricha IV. s Bertou Savojskou.

Za Mikuláše II. si Petr přál zbavit se biskupských povinností a vrátit se do kláštera Fonte Avellana, v čemž mu papež vyhověl. Tam se zabýval i řezbářskou prací. Poslední misií konal v Ravenně, když se město v duchovním směru rozdělilo na dva znepřátelené tábory. Situaci dal do pořádku a na zpáteční cestě zemřel v benediktinském klášteře ve Faenze. Tam byl i pohřben.

V případě Petra Damiani církev uznala spontánní a všeobecnou úctu tohoto světce, kterého papež Lev XII. v roce 1828 vyhlásil za církevního učitele.

22. února – svátek **Stolce sv. apoštola Petra**

23. února – nez. pam. sv. **Polykarpa**, biskupa a mučedníka

28. února – 2. neděle postní

Braňme se otroctví zbožných frází

(Ladislav Kubíček)

Kdo se dívá pohrdavě na všechny ty – jak říká – povídačky o andělích, tak se asi podobně dívá i na otázku existence našich zemřelých. „Už to má za sebou. Už ho nic nebolí. Nás to čeká...“ Ono ho může něco bolet dál. On to nemá vůbec za sebou. Všichni tam máme větší část života před sebou. A jak málo věříme na očistec a na peklo, tak podobně málo věříme na nebe. Díváme se křesťansky svobodně na tento věčný život? Nejsou naše názory omezeny materialistickým myšlením – vědeckým i nevědeckým? Jak to musí mrzet ty naše zemřelé, kteří dobře žili a na přechod do věčnosti se křesťansky připravili a nyní už jásají v nebi se svým Pánem a s anděly – a my je litujeme, pokud si na ně vzpomeneme. Jak by byli rádi, kdybychom se připojili k jejich chvalozpěvu!

Co nám říká ve Vyznání víry pojem společenství svatých? Opravdu tomu věříme? Braňme se otroctví zbožných frází! Je to nedůstojné pro křesťana a ztrácíme tím řadu darů víry vykoupených synů Božích. Díky Bohu za to, že se modlíme za zemřelé a dáváme za ně sloužit mše svaté, aby Kristova krev měla možnost se prolévat na odpuštění hříchů i těch zemřelých. Nezapomeňme ani na ty, kteří si nikoho nevychovali, aby se za ně modlil. Ale na druhou stranu, když donekonečna dáváme sloužit mše svaté za někoho, kdo dobře žil a umíral připraven svátostí nemocných, vlastně nevěříme účinnosti této svátosti.

Pokus o přeložení Desatera

do dnešního jazyka, myšlení a prostředí

Desatero ukazatelů lidských cest:

Já jsem Pán, tvůj Bůh!

4. Budeš mít v úctě otce a matku!

Věř, je to nakonec únavný život, stále se bouřit proti rodičům, proti učitelům, proti pořádkům života. Stálá vzpoura zotročuje stejně jako slepá poslušnost. Ty tak žít nemusíš. Já chci být tvým nebeským Otcem: drž se mne a budeš žít ve svorné lásce.